Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI FUNCȚIEI PUBLICE A UNIUNII EUROPENE (Camera întâi)

23 noiembrie 2010*

„Funcție publică — Funcționari — Concurs general — Neînscriere pe lista de rezervă — Reprezentare echilibrată între femei și bărbați în compunerea comisiilor de evaluare din cadrul concursurilor”

În cauza F-50/08,

având ca obiect o acțiune formulată în temeiul articolelor 236 CE și 152 EA,

Gábor Bartha, cu domiciliul în Bruxelles (Belgia), reprezentat de P. Homoki, avocat,

reclamant,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de domnii J. Currall, V. Bottka și A. Sipos, în calitate de agenți,

pârâtă,

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE (Camera întâi),

compus din domnii S. Gervasoni, președinte, H. Kreppel (raportor) și H. Tagaras, judecători,

grefier: doamna W. Hakenberg,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 19 mai 2008, domnul Bartha solicită în esență, pe de o parte, anularea deciziei comisiei de evaluare din cadrul concursului general EPSO/AD/56/06, prin care este informat că nu a promovat examenele din concursul menționat și, pe de altă parte, obligarea Comisiei Comunităților Europene la repararea prejudiciului pe care l-ar fi suferit ca urmare a acestei decizii.

* Limba de procedură: maghiara.

Cadrul juridic

2 Articolul 3 din anexa III la Statutul funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare „statutul”) prevede:

„Comisia de evaluare este compusă dintr-un președinte, desemnat de autoritatea împuternicită să facă numiri, și din membri, desemnați în număr egal de către autoritatea împuternicită să facă numiri și de către comitetul pentru personal.

În cazul unui concurs general comun pentru două sau mai multe instituții, comisia de evaluare este compusă dintr-un președinte desemnat de autoritatea împuternicită să facă numiri menționată la articolul 2 alineatul (2) din statut și din membri desemnați de autoritatea împuternicită să facă numiri menționată la articolul 2 alineatul (2) din statut, la propunerea instituțiilor, precum și din membri desemnați de comun acord, pe bază paritară, de către comitetele pentru personal ale instituțiilor.

Comisia de evaluare poate face apel, pentru anumite examene, la unul sau mai mulți examinatori cu rol consultativ.

Membrii comisiei de evaluare, aleși din rândul funcționarilor, trebuie să fie încadrați într-o grupă de funcții și într-un grad cel puțin egal cu cel al postului care urmează să fie ocupat.

O comisie de evaluare compusă din mai mult de patru membri cuprinde cel puțin doi membri din fiecare gen.”

Situația de fapt

3 La 25 iulie 2006, Oficiul Comunităților Europene pentru Selecția Personalului (EPSO) a publicat anunțul de concurs general EPSO/AD/56/06 pentru constituirea unei liste de rezervă pentru recrutarea de administratori de gradul AD 5 de cetățenie maghiară (JO C 172 A, p. 3, denumit în continuare „anunțul de concurs”).

4 Acest concurs cuprindea patru domenii: „Administrație publică europeană/resurse umane”, „Drept”, „Economie” și „Microeconomie/Administrarea afacerilor”.

5 Numărul candidaților care urmau să fie înscriși pe lista de rezervă pentru domeniul „Drept” era stabilit la 10.

6 Reclamantul s-a înscris la concursul EPSO/AD/56/06 și a optat, la înscriere, pentru domeniul „Drept”.

7 După ce a reușit la testele de acces organizate pentru efectuarea unei selecții preliminare a candidaților, reclamantul a susținut cele trei probe scrise prevăzute în anunțul de concurs, apoi proba orală, rezervată candidaților selecționați la încheierea probelor scrise.

8 Prin scrisoarea din 19 noiembrie 2007, președintele comisiei de evaluare l-a informat pe reclamant că numele său nu a putut fi înscris pe lista de rezervă, nota globală obținută de persoana interesată pentru ansamblul probelor, scrise și orală, fiind inferioară celei obținute de cei zece candidați care au reușit la concurs.

9 Prin scrisoarea din 22 noiembrie 2007, reclamantul a solicitat reexaminarea deciziei de a nu fi admis pe lista de rezervă a concursului.

10 Întrucât nu a primit documentele și informațiile solicitate, reclamantul a formulat din nou cererea printr-un e-mail adresat EPSO la 10 decembrie 2007.

11 La 20 decembrie 2007, EPSO a trimis reclamantului copia probelor sale scrise b) și c), precum și copia fișelor de evaluare corespunzătoare.

12 Prin scrisoarea din 7 ianuarie 2008, reclamantul, având în vedere documentele pe care i le comunicase EPSO, a completat motivele care figurau inițial în cererea sa de reexaminare.

13 Prin decizia din 23 ianuarie 2008, președintele comisiei de evaluare a respins cererea de reexaminare.

14 Prin e-mailul adresat EPSO la 25 ianuarie 2008, reclamantul a contestat conținutul deciziei din 23 ianuarie 2008.

15 Prin decizia din 31 martie 2008, președintele comisiei de evaluare a confirmat refuzul de admitere a reclamantului pe lista de rezervă a concursului.

Procedura și concluziile părților

16 Cererea introductivă a fost depusă la 19 mai 2008.

17 Reclamantul solicită Tribunalului:

— anularea deciziei din 19 noiembrie 2007;

— anularea deciziei din 23 ianuarie 2008;

— anularea deciziei din 31 martie 2008;

— obligarea Comisiei la repararea prejudiciului care rezultă din nelegalitatea deciziilor sus-menționate;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

18 Comisia solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii;

— obligarea reclamantului la plata cheltuielilor de judecată.

19 Într-un document intitulat „Modificarea cererii”, pe care Tribunalul l-a considerat un memoriu în replică, reclamantul a solicitat în plus Tribunalului:

— obligarea Comisiei la plata către reclamant, cu titlu de reparare a prejudiciului material, a unei indemnizații egale cu 924 de euro pe lună, pentru perioada cuprinsă între 31 martie 2008 și data pronunțării prezentei hotărâri;

— obligarea Comisiei la plata către reclamant, cu titlu de reparare a prejudiciului moral, a sumei de 10 000 de euro;

— să dispună ca EPSO să adopte o nouă decizie care să înlocuiască decizia din 19 noiembrie 2007.

20 În memoriul în duplică, Comisia a solicitat din nou Tribunalului:

— respingerea acțiunii reclamantului;

— obligarea reclamantului la plata cheltuielilor de judecată.

21 În temeiul articolului 48 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, Tribunalul a decis, cu acordul părților, să pronunțe o hotărâre fără parcurgerea fazei orale.

În drept

A – *Cu privire la concluziile în anulare*

1. *Observații introductive asupra obiectului concluziilor în anulare*

22 Trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței, în cazul în care un candidat la un concurs solicită reexaminarea unei decizii adoptate de o comisie de evaluare, actul care îl lezează este decizia luată de această comisie după reexaminarea situației candidatului (Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 13 decembrie 2006, Heus/Comisia, T-173/05, RecFP, p. I-A-2-329 și II-A-2-1695, punctul 19). Prin urmare, decizia din 23 ianuarie 2008, adoptată în urma cererii de reexaminare formulate de reclamant la 22 noiembrie 2007, s-a substituit deciziei inițiale a comisiei de evaluare din 19 noiembrie 2007 și constituie actul care lezează (denumit în continuare „decizia în litigiu”).

23 Pe de altă parte, rezultă din înscrisurile din dosar că, după ce a primit decizia în litigiu, reclamantul, la 25 ianuarie 2008, a trimis EPSO – care, potrivit anunțului de concurs, era destinatar nu numai al cererilor de reexaminare, ci și al reclamațiilor introduse de candidați în temeiul articolului 90 alineatul (2) din statut – un e-mail în care contesta temeinicia acestei decizii și sublinia, în special, că acesta fusese adoptată cu încălcarea anumitor norme care reglementează lucrările comisiilor de evaluare din cadrul concursurilor. Având în vedere obiectul acestui e-mail și ținând cont de faptul că opțiunea EPSO de a-l trimite președintelui comisiei de evaluare pentru a răspunde nu poate avea o influență asupra modului în care Tribunalul trebuie să califice e-mailul menționat, acesta trebuie considerat ca fiind o reclamație în sensul articolului 90 alineatul (2) din statut, care a fost respinsă în mod explicit prin decizia din 31 martie 2008. Or, s-a statuat că respectivele concluzii în anulare îndreptate formal împotriva deciziei de respingere a unei reclamații au, în cazul în care această decizie este lipsită de conținut autonom, efectul de a sesiza Tribunalul cu privire la actul împotriva căruia a fost prezentată reclamația (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 17 ianuarie 1989, Vainker/Parlamentul European, 293/87, Rec., p. 23, punctul 8; a se vedea de asemenea Hotărârea Tribunalului din 9 iulie 2009, Hoppenbrouwers/Comisia, F-104/07, RepFP, p. I-A-1-259 și II-A-1-1399, punctul 31). În aceste condiții, întrucât decizia din 31 martie 2008 este lipsită de conținut autonom, nu este necesar ca Tribunalul să se pronunțe nici asupra concluziilor prin care se urmărește anularea deciziei menționate.

2. *Cu privire la concluziile prin care se urmărește anularea deciziei în litigiu*

a) Cu privire la admisibilitate

24 Comisia arată că decizia în litigiu ar fi trebuit să facă obiectul unei acțiuni într-un termen care expira la trei luni și zece zile de la notificarea deciziei menționate, și anume cel târziu la 3 mai 2008. Or, prezenta cerere introductivă a fost introdusă abia la 19 mai 2008. Prin urmare, în opinia Comisiei, trebuie respinsă ca inadmisibilă.

25 În această privință, potrivit unei jurisprudențe constante, calea legală care există în privința unei decizii a unei comisii de evaluare din cadrul unui concurs constă în mod normal în sesizarea directă a instanței Uniunii Europene. Cu toate acestea, dacă persoana interesată alege, la fel cum a procedat reclamantul din prezenta cauză, să se adreseze în prealabil administrației prin intermediul unei reclamații administrative, admisibilitatea acțiunii introduse ulterior va depinde de respectarea de către

persoana interesată a tuturor constrângerilor procedurale aferente căii reclamației prealabile (Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 25 noiembrie 2005, Pérez-Díaz/Comisia, T-41/04, RecFP, p. I-A-373 și II-1697, punctul 32).

26 În speță, din moment ce reclamantul a ales să formuleze o reclamație împotriva deciziei în litigiu, dispozițiile articolului 90 alineatul (2) îi impuneau să o introducă în termen de trei luni de la notificarea deciziei menționate. Or, rezultă din înscrisurile din dosar că persoana interesată s-a conformat unei astfel de cerințe, întrucât reclamația sa a ajuns la EPSO din 25 ianuarie 2008, și anume cu două zile după ce i se notificase, la 23 ianuarie 2008, decizia în litigiu.

27 Pe de altă parte, deși, potrivit articolului 91 alineatul (3) din statut, acțiunile prevăzute la acest articol trebuie introduse în termen de trei luni din ziua notificării deciziei adoptate ca răspuns la reclamație, acest termen fiind prelungit pentru considerente de distanță, o singură dată, cu zece zile în conformitate cu articolul 100 alineatul (3) din Regulamentul de procedură, nu se contestă că reclamantul, la 19 mai 2008, și anume în termenul de trei luni și zece zile, a introdus la Tribunal prezenta acțiune. În aceste condiții, Comisia nu susține în mod întemeiat că acțiunea ar fi fost introdusă tardiv.

b) Cu privire la fond

28 În susținerea concluziilor sale, reclamantul a invocat inițial șase motive, întemeiate, în primul rând, pe încălcarea articolului 3 al cincilea paragraf din anexa III la statut, în al doilea rând, pe încălcarea cerinței unei proceduri echitabile, în al treilea rând, pe încălcarea principiilor care reglementează evaluarea, în al patrulea rând, pe încălcarea articolului 90 alineatul (2) din statut, în al cincilea rând, pe existența unui abuz de putere și pe încălcarea principiului bunei administrări, în al șaselea rând, pe încălcarea principiului securității juridice.

29 Cu toate acestea, în memoriul în replică, reclamantul a informat Tribunalul că renunță la invocarea motivelor întemeiate pe încălcarea cerinței unei proceduri echitabile, pe încălcarea principiilor care reglementează evaluarea, precum și pe încălcarea principiului securității juridice.

30 Trebuie să se examineze motivul întemeiat pe încălcarea articolului 3 al cincilea paragraf din anexa III la statut.

Argumentele părților

31 Reclamantul amintește că, în conformitate cu articolul 3 al cincilea paragraf din anexa III la statut, „[o] comisie de evaluare compusă din mai mult de patru membri cuprinde cel puțin doi membri din fiecare gen”. Or, potrivit reclamantului, o astfel de dispoziție ar fi fost încălcată în speță, în măsura în care, la proba orală, comisia de evaluare, care era compusă din mai mult de patru membri, nu cuprindea decât un membru de sex feminin.

32 În apărare, Comisia, după ce a concluzionat în sensul inadmisibilității motivului, întrucât nu a fost expus în cadrul procedurii precontencioase, subliniază cu titlu neesențial că articolul 3 al cincilea paragraf din anexa III la statut nu ar fi aplicabil în speță, comisia de evaluare nefiind compusă decât din patru membri titulari și din patru membri supleanți. Chiar dacă, în orice caz, comisia de evaluare ar fi trebuit să se conformeze acestei dispoziții, Comisia susține că articolul 3 al cincilea paragraf din anexa III la statut, care nu ar opera nicio distincție între membrii titulari și membrii supleanți, ar fi fost respectat, întrucât comisia de evaluare cuprindea doi membri de genul feminin.

33 Reclamantul răspunde, în ceea ce privește admisibilitatea motivului, că regula concordanței dintre reclamație și acțiune nu s-ar aplica în materia concursului și că, în orice caz, motivul întemeiat pe încălcarea regulii parității în compunerea comisiilor de evaluare din cadrul concursurilor ar fi un

motiv de ordine publică care poate fi invocat pentru prima oară în fața instanței. Pe fond, persoana interesată susține că, pentru a se verifica respectarea cerinței prevăzute la articolul 3 al cincilea paragraf din anexa III la statut, al cărei obiectiv ar fi să împiedice orice discriminare, ar trebui să se ia în considerare numai membrii titulari sau, cel puțin, cei prezenți la proba orală.

Aprecierea Tribunalului

– Cu privire la admisibilitatea motivului

34 Astfel cum a statuat Tribunalul în Hotărârea din 1 iulie 2010, Mandt/Parlamentul European (F-45/07, punctele 119 și 120), regula concordanței dintre reclamație și cererea introductivă nu este încălcată decât dacă acțiunea în justiție modifică obiectul reclamației sau cauza sa, această ultimă noțiune, „cauză", trebuind să fie interpretată în sens larg. Potrivit unei astfel de interpretări, în privința concluziilor în anulare, prin „cauza litigiului" trebuie să se înțeleagă contestarea de către reclamant a legalității interne a actului atacat sau, alternativ, contestarea legalității sale externe. În consecință, sub rezerva excepțiilor de nelegalitate și a motivelor de ordine publică, ar exista o modificare a cauzei litigiului și, prin urmare, o încălcare a regulii concordanței dacă reclamantul, criticând în reclamația sa numai validitatea formală a actului care îl lezează, inclusiv aspectele sale procedurale, ar invoca în cererea introductivă motive de fond sau în ipoteza inversă, în care reclamantul, după ce a contestat în reclamație numai legalitatea pe fond a actului care îl lezează, ar formula o cerere introductivă cuprinzând motive referitoare la validitatea formală a acestuia.

35 În speță, deși este adevărat că motivul întemeiat pe încălcarea articolului 3 al cincilea paragraf din anexa III la statut nu figurează, nici chiar implicit, în reclamație, reclamantul nu a pus mai puțin în discuție în cuprinsul acesteia legalitatea externă a deciziei în litigiu, susținând printre altele că proba sa scrisă c) nu ar fi fost corectată de un asesor de limbă maghiară, ceea ce, din punctul său de vedere, ar fi făcut ca întreaga procedură să fie afectată de nelegalitate, și că decizia în litigiu ar fi fost insuficient motivată în raport cu observațiile formulate în scrisorile din 22 noiembrie 2007 și din 7 ianuarie 2008. În aceste condiții, motivul sus-menționat, care intră în sfera aceleiași cauze juridice ca și anumite motive enunțate în reclamație, este admisibil.

– Cu privire la temeinicia motivului

36 În primul rând, trebuie să se analizeze dacă respectiva comisie de evaluare care a examinat prestațiile reclamantului era compusă din „mai mult de patru membri" în sensul dispozițiilor articolului 3 al cincilea paragraf din anexa III la statut, pentru a se determina dacă în speță comisia de evaluare era obligată să respecte dispozițiile menționate.

37 În această privință, expresia „membri[i comisiei de evaluare]" care figurează la articolul 3 al cincilea paragraf din anexa III la statut trebuie înțeleasă, ținând cont de caracterul său general, ca vizând toți membrii comisiei de evaluare, inclusiv președintele, și nu numai membrii comisiei de evaluare menționate care nu au calitatea de președinte. Rezultă că acele comisii de evaluare compuse, ca în speță, din cel puțin cinci membri, inclusiv președintele, intră în domeniul de aplicare al dispoziției sus-menționate.

38 În al doilea rând, trebuie să se examineze dacă respectiva comisie de evaluare a îndeplinit norma prevăzută la articolul 3 al cincilea paragraf din anexa III la statut, și anume să cuprindă „cel puțin doi membri din fiecare gen", ceea ce presupune să se determine mai întâi dacă respectarea normei trebuie verificată în raport cu momentul constituirii comisiei de evaluare, astfel cum rezultă din lista publicată de instituția sau instituțiile organizatoare ale concursului, sau cu derularea efectivă a examenelor, iar ulterior, dacă trebuie să se ia în considerare numai membrii titulari ai comisiei de evaluare sau și membrii supleanți.

39 În ceea ce privește problema dacă respectarea normei stabilite la articolul 3 al cincilea paragraf din anexa III la statut trebuie verificată în raport cu publicarea listei membrilor comisiei de evaluare sau cu derularea probelor orale, Tribunalul consideră că dispozițiile sus-menționate trebuie interpretate ca vizând membrii comisiei de evaluare astfel cum figurează pe lista publicată. Astfel, dacă norma sus-menționată ar trebui respectată pe durata derulării examenelor, aceasta ar determina dificultăți practice considerabile pentru administrația căreia îi revine sarcina organizării concursurilor, ținând cont de faptul că o interpretare contrară ar crea în sarcina acesteia o constrângere prea serioasă în materia gestionării personalului, comisiile de evaluare din cadrul concursurilor trebuind de asemenea, în temeiul articolul 3 al doilea paragraf din aceeași anexă III la statut, să fie compuse din membri desemnați de autoritatea împuternicită să facă numiri și în același timp din membri desemnați de comitetul sau comitetele pentru personal.

40 În ceea ce privește problema dacă trebuie, pentru a se verifica respectarea articolului 3 al cincilea paragraf din anexa III la statut, să se ia în considerare numai membrii titulari ai comisiei de evaluare sau și membrii supleanți, trebuie amintit cu titlu introductiv că jurisprudența admite ca o administrație care procedează la constituirea unei comisii de evaluare să poată în mod legal, chiar dacă această posibilitate nu figurează în mod expres în statut, să desemneze nu numai membri titulari, ci și membri supleanți. Astfel, interesul numirii de membri supleanți într-o comisie de evaluare este să se permită, în caz de indisponibilitate a membrilor titulari, înlocuirea acestora pentru ca acea comisie de evaluare să poată să își finalizeze lucrările într-un termen rezonabil, menținându-și o compunere stabilă pe toată durata probelor orale (Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 12 martie 2008, Giannini/Comisia, T-100/04, RepFP, p. I-A-2-9 și II-A-2-37, punctul 207).

41 Cu toate acestea, pentru a se verifica respectarea normei prevăzute la articolul 3 al cincilea paragraf din anexa III la statut, trebuie în principiu să nu se ia în considerare decât membrii titulari ai comisiei de evaluare, deoarece ei sunt cei care în mod normal au vocația de a participa la derularea efectivă a examenelor.

42 În plus, dacă articolul 3 al cincilea paragraf din anexa III la statut ar trebui interpretat în sensul că stabilește obligația de a se lua în considerare, pentru aprecierea caracterului conform al compunerii comisiei de evaluare, ansamblul membrilor comisiei respective, fie titulari, fie supleanți, o astfel de interpretare ar face ca această dispoziție să își piardă o mare parte din conținut. Astfel, cerința ca o comisie de evaluare compusă din mai mult de patru membri să cuprindă cel puțin doi membri din fiecare gen a fost stabilită de legiuitor pentru ca respectiva compunere a comisiilor de evaluare să se apropie de o reprezentare echilibrată a celor două genuri. Or, un astfel de obiectiv nu ar fi atins dacă ar fi suficient ca, într-o comisie de evaluare compusă din cel puțin opt membri, inclusiv membri supleanți, un gen sau celălalt să nu fie reprezentat decât de doi membri supleanți.

43 Rezultă că o comisie de evaluare compusă, la publicarea listei membrilor, din mai mult de patru membri titulari nu poate fi considerată că îndeplinește cerințele articolului 3 al cincilea paragraf din anexa III la statut decât cu condiția ca printre membrii titulari să figureze cel puțin doi membri din fiecare gen.

44 Cu toate acestea, cerința potrivit căreia trebuie luați în considerare numai membrii titulari ai comisiei de evaluare în stadiul publicării listei membrilor poate fi atenuată în cazul special în care, în pofida unei compuneri a comisiei de evaluare care nu îndeplinește, în acest stadiu, norma prevăzută la articolul 3 al cincilea paragraf din anexa III la statut, astfel cum este interpretată la punctul precedent, compunerea comisiei de evaluare este totuși, la derularea efectivă a examenelor, conformă acestei norme. Astfel, într-un asemenea caz, obiectivul urmărit de articolul 3 al cincilea paragraf din anexa III la statut, și anume asigurarea faptului că prestațiile candidaților la un concurs sunt apreciate de o comisie de evaluare în care este asigurată o reprezentare echilibrată între femei și bărbați, se dovedește pe deplin respectat.

45 În speță, deși EPSO, prin scrisoarea din 23 august 2006, invitase instituțiile, precum și comitetele pentru personal să propună numele persoanelor care pot constitui comisia de evaluare și le amintise în special că o comisie de evaluare formată din mai mult de patru membri trebuie să cuprindă în mod obligatoriu cel puțin două persoane din fiecare gen, înscrisurile din dosar dovedesc că, cu puțin timp înainte de derularea probelor orale, EPSO a publicat pe site-ul său internet lista membrilor – titulari și supleanți – ai comisiei de evaluare din cadrul concursului general EPSO/AD/56/06, listă din care rezultă că acea comisie de evaluare cuprindea un președinte titular, de genul masculin, și patru membri titulari, de asemenea de genul masculin, dar nicio persoană de genul feminin, încălcând astfel articolul 3 al cincilea paragraf din anexa III la statut.

46 Este adevărat că figurau de asemenea, în lista publicată de EPSO, un președinte supleant și un membru supleant de genul feminin și că, în special, acest membru supleant a făcut parte din comisia de evaluare la proba orală a reclamantului.

47 Cu toate acestea, o astfel de împrejurare nu este de natură să demonstreze că respectiva comisie de evaluare ar fi respectat prevederile articolului 3 al cincilea paragraf din anexa III la statut, din moment ce nu se demonstrează și nici nu se susține că președintele supleant de genul feminin ar fi făcut parte efectiv din compunerea stabilă a comisiei de evaluare care a examinat, în timpul derulării probelor, aptitudinile candidaților.

48 Prin urmare, trebuie să se concluzioneze că, în speță, compunerea comisiei de evaluare din cadrul concursului nu era conformă prevederilor articolului 3 al cincilea paragraf din anexa III la statut.

49 În măsura în care nu s-a dovedit că, în absența unei astfel de neregularități, decizia în litigiu ar fi avut același conținut, rezultă că decizia în litigiu trebuie anulată, fără a fi nevoie să se examineze celelalte motive din cererea introductivă.

B – *Cu privire la concluziile prin care se urmărește ca Tribunalul să dispună ca EPSO să adopte o nouă decizie care să înlocuiască decizia din 19 noiembrie 2007*

50 Potrivit unei jurisprudențe constante, instanța Uniunii nu poate să adreseze somații administrației în cadrul controlului de legalitate întemeiat pe articolul 91 din statut (Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 2 martie 2004, Di Marzio/Comisia, T-14/03, RecFP, p. I-A-43 și II-167, punctul 63). Prin urmare, concluziile sus-menționate trebuie respinse ca inadmisibile.

C – *Cu privire la concluziile referitoare la despăgubiri*

1. *Argumentele părților*

51 Reclamantul solicită repararea atât a prejudiciului material, cât și a prejudiciului moral pe care pretinde că l-a suferit ca urmare a deciziei în litigiu. Acesta precizează că prejudiciul său material ar fi constituit de diferența dintre salariul unui funcționar de gradul AD 5 treapta a doua și remunerația pe care reclamantul o percepe în prezent, precum și de privarea de dreptul la asigurări sociale și la pensie pentru limită de vârstă în sistemul Uniunii Europene.

52 Comisia solicită respingerea concluziilor sus-menționate.

2. *Aprecierea Tribunalului*

53 Potrivit unei jurisprudențe constante, angajarea răspunderii administrației presupune întrunirea mai multor condiții în ceea ce privește nelegalitatea conduitei imputate instituțiilor, existența unui prejudiciu real și existența unei legături de cauzalitate între conduita respectivă și prejudiciul invocat (Hotărârea Curții din 1 iunie 1994, Comisia/Brazzelli Lualdi și alții, C-136/92 P, Rec., p. I-1981, punctul 42, și Hotărârea Curții din 21 februarie 2008, Comisia/Girardot, C-348/06 P, Rep., p. I-833, punctul 52). Aceste trei condiții sunt cumulative. Lipsa uneia dintre ele este suficientă pentru respingerea concluziilor referitoare la despăgubiri.

54 În ceea ce privește legătura de cauzalitate, trebuie în principiu ca reclamantul să dovedească existența unei relații directe și certe de la cauză la efect între fapta săvârșită de instituție și prejudiciul invocat (Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 28 septembrie 1999, Hautem/BEI, T-140/97, RecFP, p. I-A-171 și II-897, punctul 85).

55 Cu toate acestea, gradul de certitudine a legăturii de cauzalitate impus de jurisprudență este atins atunci când nelegalitatea săvârșită de o instituție a Uniunii a privat, în mod cert, o persoană nu în mod necesar de o recrutare, la care persoana interesată nu va putea niciodată dovedi că avea dreptul, ci de o șansă serioasă de a fi recrutat ca funcționar sau ca agent, având drept consecință pentru persoana interesată un prejudiciu material constând într-o pierdere de venit (Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 5 octombrie 2004, Sanders și alții/Comisia, T-45/01, Rec., p. II-3315, punctul 150, Hotărârea Tribunalului din 22 octombrie 2008, Tzirani/Comisia, F-46/07, RepFP, p. I-A-1-323 și II-A-1-1773, punctul 218).

56 În ceea ce privește prejudiciul material, reclamantul solicită repararea prejudiciului material care rezultă, pe de o parte, din pierderea de remunerație suferită, și anume diferența dintre salariul unui funcționar de gradul AD 5 treapta a doua și remunerația pe care o percepe în prezent, și, pe de altă parte, din privarea de dreptul la asigurări sociale și la pensie legate de statutul de funcționar. Cu toate acestea, în speță nu se demonstrează că, în lipsa nelegalității săvârșite în compunerea comisiei de evaluare, reclamantul ar fi fost recrutat în calitate de funcționar sau, cel puțin, ar fi beneficiat de o șansă serioasă de a fi recrutat. În consecință, nefiind îndeplinită condiția referitoare la existența unei legături de cauzalitate între greșeala administrației și prejudiciul invocat, concluziile prin care se urmărește repararea prejudiciului material nu pot fi decât respinse. În orice caz, va reveni administrației de la care emană actul anulat sarcina de a lua măsurile pe care le presupune executarea prezentei hotărâri și, în special, adoptarea, cu respectarea principiilor reglementării europene aplicabile, a oricărui act de natură să compenseze în mod echitabil dezavantajul care a rezultat pentru reclamant din actul anulat (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 15 septembrie 2005, Casini/Comisia, T-132/03, RecFP, p. I-A-253 și II-1169, punctul 98).

57 În ceea ce privește prejudiciul moral, trebuie să se arate că reclamantul nu dovedește că a suferit un prejudiciu moral care poate fi detașat de nelegalitatea pe care se întemeiază anularea deciziei în litigiu și care nu este susceptibil de a fi reparat integral prin această anulare (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 19 noiembrie 2008, Michail/Comisia, T-49/08 P, RepFP, p. I-B-1-121 și II-B-1-739, punctul 88).

58 Rezultă că trebuie respinse concluziile referitoare la despăgubiri.

Cu privire la cheltuielile de judecată

59 Potrivit articolului 87 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, sub rezerva altor prevederi din capitolul referitor la cheltuielile de judecată, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. În temeiul alineatului (2) al aceluiași articol, Tribunalul poate, în măsura impusă de echitate, să decidă ca o parte care cade în pretenții să fie obligată numai la plata parțială a cheltuielilor de judecată sau chiar să nu fie obligată la plata acestora.

60 Din motivele enunțate mai sus rezultă că partea căzută în pretenții este Comisia. În plus, reclamantul a cerut în mod expres, în concluziile sale, ca aceasta să fie obligată la plata cheltuielilor de judecată. Împrejurările speței nejustificând aplicarea dispozițiilor articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, Comisia va fi obligată la plata cheltuielilor de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE (Camera întâi)

declară și hotărăște:

1) Anulează decizia din 23 ianuarie 2008 prin care comisia de evaluare din cadrul concursului EPSO/AD/56/06 a respins cererea domnului Bartha de reexaminare a deciziei comisiei menționate prin care este respinsă candidatura acestuia.

2) Respinge în rest acțiunea.

3) Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.

Gervasoni Kreppel Tagaras

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 23 noiembrie 2010.

Grefier
W. Hakenberg

Președinte
S. Gervasoni

Textul prezentei decizii, precum și textele deciziilor instanțelor Uniunii Europene citate în aceasta sunt disponibile pe pagina internet www.curia.europa.eu